

List do Galacjan

Rozdział 1

1. Paweł, apostoł (nie od ludzi, ani przez człowieka, ale przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który go wskrzesił z martwych), 2. oraz wszyscy bracia razem ze mną, do zgromadzeń wybranych Galacji. 3. Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca oraz Pana Jezusa Chrystusa, 4. który dał samego siebie za nasze grzechy, żeby nas mógł sobie wyrwać z nastalego, niegodziwego porządku, według woli Boga, naszego Ojca, 5. któremu chwała na wieki wieków. Amen. 6. Dziwię się, że tak szybko przenosicie się od Tego, który was powołał w łasce Chrystusa, do innej ewangelii, 7. która nie jest inna; lecz tylko są pewni ludzie, co was niepokoją i chcą odmienić Ewangelię Chrystusa. 8. Ale choćbyśmy my, czy też anioł z Nieba opowiadał wam ewangelię, wbrew tej, którą wam ogłosiliśmy, niech będzie osobą przekłątą. 9. Jak wcześniej powiedzieliśmy i teraz znowu mówię, że jeśli ktoś wam głosi ewangelię wbrew tej, którą przyjęliście, niech będzie osobą przekłątą. 10. Gdyż w tej chwili, ludzi zjednuję czy Boga? Czy pragnę przypodobać się ludziom? Bo jeśli jeszcze chcę się ludziom podobać, nie stałem się sługą Chrystusa. 11. Ale daję wam poznać, bracia, że Ewangelia, która przeze mnie została ogłoszona, nie jest według człowieka. 12. Gdyż ani ja nie przyjąłem jej od człowieka, ani nie zostałem nauczony; ale otrzymałem ją przez objawienie Jezusa Chrystusa. 13. Ponieważ usłyszeliście o moim dawnym sposobie życia w judaizmie, że w nadmiarze prześladowałem zgromadzenie wybranych Boga oraz je niszczyłem. 14. W judaizmie rozwijałem się więcej, niż wielu rówieśników spośród mojego pokolenia, będąc w większym stopniu zapaleńcem moich ojczystych przekazów. 15. Lecz kiedy zechciał Bóg, który mnie przeznaczył od łona mojej matki i wezwał przez Jego łaskę, 16. aby objawić we mnie Jego Syna, bym go głosił wśród pogan wtedy nie radziłem się ciała wewnętrznego i krwi, 17. ani nie wszedłem do Jerozolimy, do tych, co byli przede mną apostołami, ale odszedłem do Arabii oraz znowu wróciłem do Damaszku. 18. Potem, po trzech latach wszedłem do Jerozolimy, by poznać Piotra, oraz zatrzymałem się przy nim piętnaście dni. 19. Lecz nie poznałem innego z apostołów, chyba że Jakóba, brata Pana. 20. A co wam piszę, oto oświadczam przed Bogiem, że nie kłamię. 21. Następnie przyszedłem do okolic Syrii i Cylicji. 22. Ale nie byłem znany z twarzy zborom Judei, tym w Chrystusie, 23. lecz tylko zdarzali się tacy, którzy słyszeli, że ten, co niegdyś nas prześladował, teraz głosi wiarę, którą przedtem niszczył. I przy mnie oddawali chwałę Bogu.

Rozdział 2

1. Potem, po czternastu latach, z Barnabą znowu wszedłem do Jerozolimy, po zabranii ze sobą i Tytusa. 2. A wszedłem z powodu objawienia oraz przedstawiłem im Ewangelię, jaką ogłaszam wśród pogan. Zaś na osobno tym, co cieszą się znaczeniem, abym przypadkiem nie biegł na daremne niż biegł. 3. Ale ani Tytus, ten razem ze mną który jest Grekiem, nie został zmuszony dać się obrzezać. 4. A to z powodu

potajemnie wprowadzonych, fałszywych braci, którzy wkradli się by śledzić naszą wolność, jaką mamy w Jezusie Chrystusie, aby nas sobie podporządkować. **5.** Lecz ani na chwilę nie ustąpiliśmy im w poddaniu, by przy was wytrwała prawda Ewangelii. **6.** Zaś co do tych, uznawanych, że są kimś (kimkolwiek kiedykolwiek byli; nic mi nie robi różnicy, bo Bóg nie bierze pod uwagę osoby człowieka) to ci uznawani nic mi dodatkowo nie nakazali. **7.** Ale przeciwnie, zobaczyli, że jest mi powierzona Ewangelia nieobrzezanego człowieka, tak jak Piotrowi obrzezanego. **8.** (Ten bowiem, który działał przez Piotra w apostołstwie obrzezanego, także działał przeze mnie dla pogan). **9.** Więc gdy poznali daną mi łaskę Jakób, Kefas i Jan, uważani, że są filarami, podali mnie oraz Barnabie prawicę wspólnoty, abyśmy szli do pogan, a oni do obrzezania. **10.** I tylko przypomnieli, aby pamiętać o ubogich, w czym też wykazałem gorliwość, aby to samo uczynić. **11.** A kiedy Piotr przyszedł do Antiochii, przeciwstawiłem mu się w twarz, ponieważ był godzien zarzutów. **12.** Gdyż przed przyjściem niektórych osób od Jakóba, jadł razem z poganami; zaś kiedy przyszli, cofnął się oraz oddzielał siebie, bojąc się tych z obrzezania. **13.** A razem z nim udawali też inni Żydzi; tak, że i Barnabasz dał się im uwieść ich obłudą. **14.** Ale gdy zobaczyłem, że nie chodzą prosto wobec prawdy Ewangelii, powiedziałem Piotrowi przed wszystkimi: Skoro ty, będąc Żydem, żyjesz po pogańsku, a nie po żydowsku, dlaczego zmuszasz pogan aby naśladowali Żydów? **15.** My jesteśmy Żydzi z natury, a nie ci, którzy błędzą z pogan. **16.** A wiedząc, że człowiek nie jest uznawany za sprawiedliwego z uczynków Prawa Mojżesza, ale przez wiarę Jezusa Chrystusa, i myśmy w Jezusa Chrystusa uwierzyli, abyśmy zostali uznani za sprawiedliwych z wiary Chrystusa, a nie z uczynków Prawa. Bowiem z uczynków Prawa Mojżesza nie zostanie uznane za sprawiedliwe żadne ciało wewnętrzne. **17.** A jeśli pragnąc, byśmy zostali uznani za sprawiedliwych w Chrystusie, zostaniemy też przekonani, że sami grzeszymy, czy Chrystus jest sługą grzechu? Nie może być. **18.** Lecz skoro znowu buduję to, co zburzyłem samego siebie robię przestępcą. **19.** Gdyż ja z powodu Prawa Mojżesza umarłem dla Prawa Mojżesza, abym żył dla Boga. **20.** Jestem ukrzyżowany razem z Chrystusem, więc nie żyję już ja lecz żyje we mnie Chrystus. A taki, jaki teraz żyję w cielesnej naturze żyję w wierze Syna Boga, który mnie umiłował i w ofierze oddał za mnie samego siebie. **21.** Nie odrzucam łaski Boga; bo jeśli przez Prawo Mojżesza byłaby sprawiedliwość, wtedy Chrystus umarł bez powodu.

Rozdział 3

1. O nierozsądni Galaci, kto was tak zaczarował, abyście nie byli posłuszni prawdzie? Wy, którym na oczach, najpierw został zapowiedziany Jezus Chrystus i przy was został ukrzyżowany? **2.** To jedynie chcę się od was dowiedzieć: Czy z uczynków Prawa otrzymaliście Ducha, czy z powodu relacji wiary? **3.** Jesteście tak nierozsądni? Rozpoczęliście Duchem, teraz wypełniacie siebie osobowością opartą na cielesnej naturze? **4.** Na próżno tyle doznaliście? Jeżeli rzeczywiście doznaliście. **5.** Zatem Ten, który dostarcza wam Ducha oraz czyni pomiędzy wami cuda, czy robi to z uczynków Prawa, czy z powodu

relacji wiary? **6.** Tak jak Abraham uwierzył Bogu i zostało mu to policzone ku sprawiedliwości. **7.** Widzicie więc, że ci z wiary są dziećmi Abrahama. **8.** A Pismo zwiastowało, że Bóg uznaje pogan za sprawiedliwych z wiary, bo wcześniej ogłosił Abrahamowi, że w tobie będą błogosławieni wszyscy poganie. **9.** Tak, że ci z wiary, są błogosławionymi z wiernym Abrahamem. **10.** Ponieważ ci, co są z uczynków Prawa są pod przekleństwem. Gdyż jest napisane: Przeklęty każdy, który nie trwa we wszystkich przykazaniach, które są napisane w zwoju Prawa, by je uczynić **11.** A, że w Prawie Mojżesza nikt nie jest uznawany za sprawiedliwego przed Bogiem, to oczywiste, gdyż: Sprawiedliwy będzie żył z wiary **12.** Zaś Prawo Przykazań nie jest z wiary, lecz człowiek, który by je uczynił, w nich będzie żył. **13.** Chrystus wykupił nas z przekleństwa Prawa, stając się za nas przekleństwem; ponieważ jest napisane: Przeklęty każdy, zawieszony na drzewie; **14.** aby się dokonało błogosławieństwo Abrahama względem pogan i abyśmy przez wiarę otrzymali obietnicę Ducha. **15.** Bracia, po ludzku mówię. Przecież ustalonego testamentu człowieka nikt nie unieważnia, czy też dodatkowo nim nie rozporządza. **16.** Obietnice zostały wypowiedziane Abrahamowi oraz jego potomkowi. Pismo nie mówi: I jego potomkom, ponieważ byłoby to dla wielu, ale że dla jednego: I twemu potomkowi, którym jest Chrystus. **17.** A mówię to, bo wcześniej ustalonego przez Boga testamentu względem Chrystusa, Prawo które nastało po czterystu i trzydziestu latach nie unieważnia co do zniesienia obietnicy. **18.** Gdyż jeśli dziedzictwo byłoby z Prawa to już nie z obietnicy; zaś Bóg wyświadczył Abrahamowi dobrodziejstwo z powodu obietnicy. **19.** Zatem, czym jest Prawo? Prawo Mojżesza zostało dołożone dla występków, rozporządzone przez aniołów na rękę pośrednika, aż do czasu, kiedy przyszedł potomek dla którego jest obietnica. **20.** Ale nie zdarza się pośrednik jednego, a Bóg jest jeden. **21.** Więc Prawo jest przeciw obietnicom Boga? Nie może być. Gdyż jeśliby zostało dane prawo, które może ożywić, istotnie, sprawiedliwość byłaby z prawa. **22.** Ale Pismo osaczyło wszystkich z powodu grzechu, aby wierzącym została dana obietnica z wiary Jezusa Chrystusa. **23.** Zaś przed przyjściem wiary byliśmy pilnowani pod Prawem Mojżesza, będąc osaczeni dla przyszłej wiary, która została objawiona. **24.** Tak, że Prawo stało się naszym nauczycielem do Chrystusa, abyśmy z wiary zostali uznani za sprawiedliwych. **25.** A kiedy przyszła wiara nie jesteśmy już pod nauczycielem. **26.** Gdyż przez wiarę, w Chrystusie Jezusie, wszyscy jesteście dziećmi Boga. **27.** Bo ci, co dali się ochrzcić dla Chrystusa, oblekli się Chrystusem. **28.** Wewnątrz nie znajduje się Żyd, czy Grek; wewnątrz nie znajduje się niewolnik, ani wolny; wewnątrz nie znajduje się męskie i żeńskie; gdyż wy wszyscy jesteście w Chrystusie Jezusie tym samym. **29.** Zaś jeśli wyście Chrystusa, zatem jesteście potomstwem Abrahama, dziedzicami według obietnicy.

Rozdział 4

1. Ale mówię, do jakiego czasu dziedzic jest niemowlęcy będąc panem wszystkich, nie różni się nic od sługi, **2.** lecz żyje pod opiekunami i zarządcami, aż do czasu ustalonego przez ojca. **3.** Tak też i my, kiedy byliśmy niemowlęcymi, byliśmy ujarzmieni pośród żywiołów świata. **4.** Zaś kiedy przyszło wypełnienie

czasu, Bóg posłał Swojego Syna, który urodził się z niewiasty oraz pojawił wśród Prawa, **5.** by mógł wykupić tych pod Prawem, abyśmy otrzymali adopcję. **6.** A ponieważ jesteście dziećmi, Bóg posłał do naszych serc Ducha Swojego Syna, wołającego: Abba, Ojciec. **7.** Tak, że nie jesteś już niewolnikiem ale dzieckiem; a skoro dzieckiem, to i dziedzicem Boga przez Chrystusa. **8.** Ale dawniej, nie znając Boga, służyliście istotom nie będących bogami. **9.** Zaś teraz, gdy poznaliście Boga, ale bardziej, gdy zostaliście przez Boga poznani, czemu wracacie do bezsilnych oraz biednych żywiołów, którym chcecie znowu, jeszcze raz służyć? **10.** Pilnujcie sobie dni, miesiący, pór i lat. **11.** Jestem wami przerażony, czy przypadkiem nie utrudziłem się dla was na próżno. **12.** Bracia, proszę was, stawajcie się takimi jak ja, gdyż i ja jestem taki jak wy. Nic złego mi nie uczyniliście. **13.** A wiecie, że wcześniej ogłosiłem wam Dobrą Nowinę, pośród słabości cielesnej natury, **14.** i mojej próby w ciele wewnętrznym. Lecz nie zlekceważyliście mojego zwiastowania, ani nim nie wzgardziliście, ale przyjęliście mnie jak anioła Boga, podobnie jak Chrystusa Jezusa. **15.** Zatem jakie było wasze dziękczynienie? Wszakże wam świadczę, że jeśli by było możliwe, to byście wyłupili i dali mi wasze oczy. **16.** Wobec tego, czy stałem się waszym nieprzyjacielem, mówiąc wam prawdę? **17.** Pożądają was zazdrośnie nie szlachetnie; chcą was tylko powstrzymać, abyście ich zazdrośnie pożądali. **18.** Pięknie jest, kiedy zawsze pożądamy siebie w szlachetnym; a nie tylko w czasie mojej obecności u was. **19.** Moje dzieci, których bóle rodzenia znowu odczuwam, oraz będę odczuwał aż do wtedy, gdy zostanie ukształtowany w was Chrystus. **20.** Ale teraz chciałbym być przy was obecny oraz odmienić swój głos, ponieważ jestem przez was w kłopotcie. **21.** Mówcie mi, ci, co chcecie być pod Prawem, dlaczego nie pojmujecie Prawa? **22.** Bowiem jest napisane, że Abraham miał dwóch synów, jednego z niewolnicy, a jednego z wolnej. **23.** Lecz ten z niewolnicy został urodzony według cielesnej natury, zaś ten z wolnej z powodu obietnicy. **24.** Te rzeczy są mówione w przerośni; gdyż są one dwoma Przymierzami; jednym z góry Synaj rodzącym do niewoli, a jest nim Hagar. **25.** Zaś Hagar jest górą Synaj w Arabii, a odpowiada teraźniejszej Jerozolimie, bo jest w niewoli z jej dziećmi. **26.** Zaś Jerozolima w górze jest wolna; ta, która jest matką wszystkich nas. **27.** Ponieważ jest napisane: Rozwesel się bezpłodno, nie rodząco; skrusz się i w boleściach zawołaj nie rodząco; bo liczniejsze są dzieci samotnej, bardziej niż tej, która ma męża. **28.** Wy zaś, bracia, na wzór Izaaka, jesteście dziećmi obietnicy. **29.** Ale jak wtedy ten, co został zrodzony według cielesnej natury prześladował tego według Ducha, tak i obecnie. **30.** Ale co mówi Pismo? Wyrzuć niewolnicę i jej syna, bo nie będzie dziedziczył syn niewolnicy za syna wolnej. **31.** Zatem, bracia, nie jesteśmy dziećmi niewolnicy ale wolnej.

Rozdział 5

1. Istotnie, Chrystus nas wyzwolił dla wolności. Stójcie i nie bądźcie znowu poddani jarzmu niewoli.
2. Oto ja, Paweł, mówię wam, że jeżeli się dacie obrzezywać, Chrystus wam nic nie pomoże.
3. A świadczę każdemu człowiekowi, co daje się obrzezywać, że winny jest wypełnić całe Prawo

Mojżesza. **4.** Zostaliście odłączeni od Chrystusa, wy, którzy uznajecie się za sprawiedliwych w Prawie; wypadliście z łaski. **5.** Bowiem my, Duchem, z wiary, oczekujemy nadziei sprawiedliwości. **6.** Gdyż w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie nie ma nic znaczenia, ani nieobrzezanie ale wiara działająca pośród miłości. **7.** Biegliście pięknie; kto wam przeszkodził być posłusznym prawdzie? **8.** Takie przekonanie nie pochodzi od Tego, który was wzywa. **9.** Mały zaczyn całe ciasto zakwasza. **10.** Ja jestem względem was przekonany w Panu, że nic inaczej nie będziecie rozumieć; a ten, kto was niepokoi poniesie wyrok, kimkolwiek by był. **11.** Zaś ja, bracia, skoro nadto głoszę obrzezanie, czemu jeszcze jestem prześladowany? Zaniedbana jest więc, obraza krzyża. **12.** Oby sobie odcięli ci, którzy was niepokoją. **13.** Bowiem wy, bracia, zostaliście powołani do wolności, ale nie tej wolności względem skłonności cielesnej natury, lecz jedni drugim służcie z miłości. **14.** Gdyż całe Prawo jest wypełnione w jednym powiedzeniu: Będziesz miłował twego tuż obok jak samego siebie. **15.** Zaś jeśli gryzecie i pożeracie jedni drugich, uważajcie, abyście jedni przez drugich nie zostali zniszczeni. **16.** Ale mówię: Żyćcie Duchem i nie spełniajcie pożądania cielesnej natury. **17.** Bo ciało wewnętrzne pożąda przeciwko Duchowi a Duch przeciw ciału wewnętrznemu; gdyż te są nawzajem przeciwne, abyście nie czynili to, co chcecie. **18.** Ale jeśli dajecie się prowadzić Duchem nie jesteście pod Prawem Mojżesza. **19.** Zaś uczynki ciała wewnętrznego są oczywiste, jakimikolwiek są: Cudzołóstwo, prostytutka, zepsucie, zuchwałość, **20.** bałwochwalstwo, czary, nieprzyjaźnie, spór, zawiść, gniewy, intrygi, bunty, sekty, **21.** złośliwości, morderstwa, pijaństwa, hulanki i tym podobne, o których wam zapowiadam, jak przedtem powiedziałem, że ci, którzy czynią takie rzeczy, nie odziedziczą Królestwa Boga. **22.** Zaś owocem Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobrotliwość, ufność, łagodność, panowanie nad sobą; **23.** w stosunku do takich nie istnieje Prawo. **24.** Bo ci, Chrystusa, ukrzyżowali ciało wewnętrzne razem z jego właściwościami i pragnieniami. **25.** Jeżeli żyjemy Duchem Duchem też posuwajmy się w rzędzie. **26.** Nie stawajmy się żądni pustej chwały, jedni drugich prowokując, jedni drugim zazdroszcząc.

Rozdział 6

1. Bracia, jeśli człowiek by został napotkany w jakimś fałszywym kroku, wy, duchowi, pouczcie takiego w duchu delikatności, obserwując samego siebie, byś i ty nie został doświadczony. **2.** Jedni bierzcie brzemiona drugich, i tak wypełniajcie Prawo Chrystusa. **3.** Bo jeśli ktoś uważa, że jest kimś będąc nikim, oszukuje samego siebie. **4.** A każdy niech próbuje swojej pracy i wtedy, jedynie względem siebie będzie miał chlubę, a nie względem drugiego. **5.** Bowiem każdy, własny ciężar poniesie. **6.** A ten, który jest pouczany słowem, niech się dzieli we wszystkich dobrach z nauczającym. **7.** Nie błǳcie; Bóg nie pozwala się lekceważyć; bo jeśli człowiek coś posiał, to także będzie żąć. **8.** Dlatego ten, co sieje dla swej cielesnej natury z ciała wewnętrznego będzie żąć zniszczenie; zaś ten, co sieje dla Ducha z Ducha będzie żąć życie wieczne. **9.** A gdy czynimy szlachetnie, nie upadajmy na duchu; gdyż będziemy żąć w swoim czasie, nie będąc wyczerpani. **10.** Zatem więc, dopóki mamy czas, czynmy odpowiednio względem

wszystkich, ale najbardziej względem należących do rodziny wiary. **11.** Zobaczcie, jak długi list napisałem wam moją ręką. **12.** Ci, którzy pragną się podobać w cielesnej naturze, zmuszają was, abyście dawali się obrzezać; by przypadkiem nie byli prześladowani z powodu krzyża Chrystusa. **13.** Ponieważ ani ci, co dają się obrzezywać, sami nie zachowują Prawa; ale chcą, abyście wy dawali się obrzezywać, by się chlubić w waszej cielesnej naturze. **14.** A mnie, oby się nie zdarzyło chlubić, chyba, że w krzyżu naszego Pana, Jezusa Chrystusa, przez którego świat jest dla mnie ukrzyżowany, a ja dla świata. **15.** Bo w Jezusie Chrystusie ani obrzezanie nie jest czymś, ani nieobrzezanie ale nowe stworzenie. **16.** A dla tych, którzy pójdą w szeregu tą normą, a więc dla Izraela Boga pokój i miłosierdzie. **17.** W końcu, niech mi nikt nie dostarcza cierpień; gdyż ja noszę w moim ciele piętna Pana Jezusa. **18.** Łaska naszego Pana, Jezusa Chrystusa, pośród waszego ducha, bracia. Amen.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012